

Sygnatura akt: V GC 762/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 04 marca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Magdalena Grzesiak

po rozpoznaniu w dniu 04 marca 2020 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółce Akcyjnej w W. na rzecz powoda J. B. kwotę 10 100 zł (dziesięć tysięcy sto złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 kwietnia 2016r do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1505 zł (tysiąc pięćset pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 3617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego ,
3. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 239,15 złotych (dwieście trzydzieści dziewięć 15/100 złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt VGC 762/18

UZASADNIENIE

Powód J. B. pozwem z dnia 30 stycznia 2018r. wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 10.100 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 1 marca 2016r. doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki M. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność K. A.. Odpowiedzialność pozwanego za szkodę wynika z faktu, że zawarł on umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych dla samochodu, którym poruszał się sprawca kolizji. Po zgłoszeniu szkody pozwany przeprowadził proces likwidacji, po zakończeniu którego co do zasady przyjął odpowiedzialność i wypłacił w dwóch transzach (7.340,40 zł + 1.688,29 zł) łączną kwotę 9.028,69 zł tytułem odszkodowania za uszkodzenia pojazdu. Wypłacone odszkodowanie zostało ustalone w oparciu o kalkulację naprawy sporządzoną przez pozwanego. W ocenie poszkodowanego, wypłacona kwota jest rażąco zaniżona i niewystarczająca do pokrycia uzasadnionych kosztów naprawy. Na zlecenie powoda dokonane zostało wyliczenie kosztów naprawy pojazdu w systemie A., który jest oparty na cenach oryginalnych części zamiennych ustalonych przez generalnego importera do stosowania w obrocie detalicznym. Zgodnie z tym wyliczeniem uzasadnione koszty naprawy pojazdu wynoszą 32.558,83 zł. W dniu 28 kwietnia 2017r. poszkodowany K. A. zawarł z powodem J. B. umowę cesji,

na podstawie której przelał na jego rzecz wierzytelność o naprawienie szkody, jaką posiadał wobec pozwanego w związku z uszkodzeniem swojego pojazdu w kolizji z dnia 1 marca 2016r. Koszty niezbędne do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed wypadku wynoszą 32.558,83 zł, a skoro pozwany wypłacił jedynie kwotę 9.028,69 zł, do zapłaty pozostaje jeszcze suma 23.530,14 zł, jednakże powód dochodzi części należnego odszkodowania w kwocie 10.100 zł, nie wykluczając możliwości rozszerzenia powództwa po sporządzeniu opinii przez biegłego.

Do pozwu załączono kalkulację naprawy z dnia 9 marca 2016r., sporządzoną przez pozwanego, decyzję o przyznaniu odszkodowania poszkodowanemu K. A., dowód przelania środków na rachunek poszkodowanego w kwocie 7.340,40 zł i 1.688,29 zł, kalkulację naprawy z 30 maja 2017r., umowę cesji z dnia 28 kwietnia 2017r.

W dniu 8 lutego 2018r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu, sygn. akt V GNc 607/18.

Pozwany zachowując ustawowy termin wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. W sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu przyznał, że właściciel sprawy szkody zawarł z pozwanym umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W ramach zawartej umowy pozwany przyjął odpowiedzialność za powstałą szkodę i wypłacił odszkodowanie z tytułu kosztów naprawy pojazdu w kwocie 0.028,69 zł. Wobec nieudokumentowania przez poszkodowanego poniesionych kosztów naprawy pojazdu pozwany ustalił wysokość szkody na podstawie przeciętnej wartości cen usług i cen części zamiennych występujących na lokalnym rynku, tzw. kosztorysowym rozliczeniem szkody, przyjmując ceny części producenta pojazdu określone w systemie kalkulacji kosztów naprawy. Części bez logo producenta dopuszczone są do obrotu i stosowania w dowolnej kategorii warsztatów samochodowych, również posiadających autoryzację. Naprawa z zastosowaniem takich części zamiennych pozwala na doprowadzenie pojazdu do sprawności technicznej i estetycznej sprzed szkody, z zachowaniem poprawnej technologii określonej przez producenta. Pozwany w sporządzonych kalkulacjach kosztów naprawy nie stosuje części o niskiej jakości oznaczonych znakiem jakości Z – zamiennik. W związku z tym zdaniem pozwanego istniała możliwość naprawy samochodu poszkodowanego z 2010r. poza Autoryzowaną Stacją Obsługi. W przedłożonym przez powoda kosztorysie zmieniono zakres naprawy samochodu poszkodowanego. Zakwalifikowano do wymiany tarcze koła przedniego i tylnego oraz drzwi tylne prawe, pozwany części te zakwalifikował do naprawy.

Do sprzeciwu załączono akta szkody.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądania pozwu i złożone wnioski dowodowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 marca 2016r. uszkodzeniu uległ samochód stanowiący własność K. A. marki M. (...). Samochód kupił używany. Był to samochód sprowadzony z zagranicy, nie był po wypadku. Zgłosił szkodę do (...), ale odszkodowanie wystarczyło na naprawę. Samochód został przez niego naprawiony. Sam sobie radził z naprawą, kupował oryginalne części w Internecie, w serwisie we W.. Pomagał mu znajomy mechanik.

Dowód: zeznania świadka K. A. (00:02:34 – 00:13:13 mi

nuta rozprawy z dnia 7.11.2018r. k. 112 akt)

Do zdarzenia doszło we W.. Pojazd ciężarowy zmieniał pasza skrzyżowaniem, spychając poszkodowanego na pobocze, gdzie dodatkowo uderzył w znak.

Dowód: druk zgłoszenia szkody, akta szkody (k. 91 akt)

W dniu 9 marca 2016r. pozwany sporządził kalkulację naprawy na kwotę 9.028,69 zł brutto.

Dowód: kalkulacja naprawy (k. 10- 20 akt)

Decyzją z dnia 30 marca 2016r. pozwany przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 9.028,69 zł, przy czym w dniu 30 marca 2016r. przełał na jego konto kwotę 7.340,40 zł a w dniu 1 kwietnia 2016r. kwotę 1.688,29 zł.

Dowód: decyzja pozwanego (k. 21 akt), dowód przelewu z 30.03.2016r.(k. 22 akt) i z 1.04.2016r.(k. 23 akt)

Umową cesji z dnia 28 kwietnia 2017r. K. A. przełał na rzecz powoda wszelkie prawa do odszkodowania przysługujące mu od sprawcy szkody, posiadacza pojazdu, którym poruszał się sprawca i od pozwanego za szkodę komunikacyjną w pojeździe marki M. (...) o nr rej.(...), mającej miejsce w dniu 1 marca 2016r.

Dowód: umowa cesji z 28.04.2017r. (k. 31 akt),

W dniu 30 maja 2017r. powód wykonał kalkulację naprawy nr (...) do szkody z dnia 1 marca 2016r., ustalając koszty naprawy łącznie na kwotę 32.558,83zł.

Dowód: kalkulacja naprawy nr (...) (k. 28 – 30 akt)

Samochód M. w 2016r. był samochodem w szóstym roku eksploatacji, bez udokumentowanej ciągłości serwisowania w (...), bez udokumentowanej historii, z importu w stanie używanym, po zmianie właścicieli. Uzasadnia to wykonanie naprawy w zakładzie nieautoryzowanym. Cena robocizny w roku 2016 w K. i okolicy przeważnie występująca w zakładach naprawczych nieautoryzowanych przez producenta samochodu, ale wyposażonych kadrowo i technicznie na poziomie, który umożliwiał wykonanie napraw powypadkowych z jakością nie gorszą od jakości uzyskiwanych w (...) wynosiła 90 zł netto za godzinę. Uzasadniony koszt naprawy samochodu przy użyciu części oryginalnych wynosi brutto 25.960,16 zł a koszt naprawy samochodu przy użyciu części oryginalnych oraz zamienników o jakości Q, które występowały w stosunku do czterech pozycji wynosił kwotę 24.611,46 zł. Zgięty słupek w drzwiach był zgięty, a nie przełamany na dwa kawałki, co sugerował powód. Drzwi można było naprawić. Również felgi miały uszkodzenia, które można było naprawić. Kalkulacja naprawy uwzględniającej wymianę, a nie naprawę drzwi i felg wyniosła kwotę 32.247,72 zł.

Dowód: opinia biegłego sądowego mgr. inż. J. P. (k. 149 – 170, 188 – 190 akt), opinia uzupełniająca (k. 212 – 221 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadka K. A. oraz opinii biegłego sądowego mgr. inż. J. P..

Sąd zważył co następuje:

Podstawą niekwestionowanej przez pozwanego odpowiedzialności za szkodę powstałą w dniu 1 marca 2016r. była umowa ubezpieczenia OC, zgodnie z którą pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony (art. 822 § 1 kodeksu cywilnego).

Odpowiedzialność sprawcy szkody wynika zaś z przepisu art.436 § 1 w zw. z 435 § 1 k.c., zgodnie z którymi samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność jak prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu elektryczności, paliw płynnych itp.) Ponosi on odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej (art. 363 §1 zd.1 k.c.).

Zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi” (uchwała składu 7 sędziów SN z 12 kwietnia 2012r., III CZP 80/11, OSNC 2012, nr 10, poz. 112)

W toku postępowania dowodowego ustalono wysokość odszkodowania z uwzględnieniem ustalonego przez biegłego zakresu napraw w oparciu o dokumentację zawartą w aktach szkody, na podstawie kosztorysu naprawy wykonanego przez pozwanego i przez powoda oraz po ustaleniu wartości nowych części podlegających wymianie i kosztów robocizny z uwzględnieniem przyjętych w miejscu zamieszkania poszkodowanej stawek robocizny za tego rodzaju usługi.

Sąd przyjął, w oparciu o opinię biegłego, że wysokość szkody wynosi 25.960,16 zł brutto. Uszkodzony pojazd w dniu szkody był eksploatowany przez okres sześciu lat. Uzasadnia to dokonanie naprawy przy użyciu części oryginalnych, jednakże naprawie, a nie wymianie można było poddać drzwi i felgi. Naprawę z uwagi na okoliczność, że uszkodzony samochód nie miał udokumentowanej ciągłości serwisowania w (...), pochodził z importu w stanie używanym, po zmianie właścicieli naprawę można było wykonać w nieautoryzowanym zakładzie naprawczym. Naprawę można było wykonać zgodnie z wariantem I przedstawionym w opinii biegłego.

Powód stał się wierzycielem pozwanego na skutek umowy przelewu wierzytelności. Zgodnie bowiem z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Pozwany wypłacił odszkodowanie poszkodowanemu zaniżając wartość kosztów naprawy, co zostało potwierdzone opinią biegłego sądowego.

Różnica pomiędzy ustalonym przez Sąd odszkodowaniem (25.960,16 zł), a odszkodowaniem wypłaconym przez pozwanego (9.028,69 zł) przekroczyła kwotę dochodzoną w niniejszym postępowaniu. Powództwo podlegało więc uwzględnieniu przez Sąd w całości.

O odsetkach rozstrzygnięto na podstawie art. 817 §1 k.c.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 kodeksu postępowania cywilnego, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i obciążył nimi w całości przegrywającego pozwanego. Na koszty procesu złożyły się: opłata sądowa w kwocie 505 złotych, wynagrodzenie biegłego w łącznej kwocie 1.089,15 złotych, koszty dojazdu świadka w wysokości 150 zł oraz wynagrodzenia pełnomocników stron ustalone na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015r. (Dz.U. z 2015r. poz. 1.800 ze zm.) oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015r. (Dz. U. z 2015r. poz. 1804 ze zm.) wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw w kwocie po 3.617 złotych. Łącznie koszty postępowania wyniosły kwotę 8.978,15 złotych.

Pozwany zobowiązany jest zwrócić poniesione przez powoda koszty opłaty sądowej, wynagrodzenia pełnomocnika i zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w wysokości 1.000 zł. Ponadto pozwany ma obowiązek zwrócić Skarbowi Państwa poniesione przez niego tymczasowo koszty wynagrodzenia biegłego, nie pokryte zaliczką uiszczoną przez powoda oraz koszty dojazdu świadka.